

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 13940/3/36

w sprawie przewozu drożkami samochodowymi oraz samochodami ciężarowymi osób i towarów przez granicę celną.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 6 ust. 4, 57 i 75 prawa celnego zarządza się, co następuje:

1) Graniczne urzędy celne drogowe mogą w poszczególnych przypadkach dokonywać warunkowej odprawy celnej przywózowej zagranicznych drożek samochodowych, pod warunkiem, że dana odprawa będzie służyła tylko dla jednorazowego przyjazdu i wyjazdu.

2) Zezwolenia na warunkową odprawę zagranicznych samochodów ciężarowych, przywożących z zagranicy lub przewożących przez polski obszar celny osoby i towary, mogą udzielać w poszczególnych przypadkach Dyrekcje Cel, z tem jednak zastrzeżeniem, że zezwolenie takie może opiewać tylko na urzędy celne własnego okręgu Dyrekcji Cel. W przypadkach nagłych zezwolenia na warunkową odprawę przywózową może udzielić urząd celny pod warunkiem, że udzielone zezwolenie zostanie dodatkowo zatwierdzone przez Dyrekcję Cel. Jako samochody ciężarowe uważa się w rozumieniu niniejszego okólnika samochody ciężarowe również z przyczepkami, autobusy, samochody meblowe, ciągniki (traktery) z przyczepkami ciężarowymi, samochody-cysterny, samochody sanitarne i pogrzebowe.

3) Odprawiona warunkowo przy przywozie drożka samochodowa powinna wyjechać spowrotem zagranicę w czasie wyznaczonym przez urząd celny, który to czas nie może przekraczać 24 godzin od chwili dokonania odprawy przywózowej; odprawiony warunkowo samochód ciężarowy powinien wyjechać najpóźniej w ciągu 3 dni (72-ch godzin) od chwili odprawy przywózowej. Ministerstwo Skarbu może zezwolić na wyznaczenie dłuższego okresu czasu dla powrotnego wywozu. Do-

rożki samochodowe powinny wyjechać zagranicę przez ten sam urząd celny, który je odprawił przy przywozie. Wyjazd samochodów ciężarowych może nastąpić przez dowolny urząd celny w Okręgu Dyrekcji Cel, która udzieliła pozwolenia.

4) Odprawa drożek samochodowych i samochodów ciężarowych powinna odbywać się za zabezpieczeniem celnym. Przepis paragrafu 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 387) ma analogiczne zastosowanie. W przypadkach nagłych, gdy przyjeździe z zagranicy drożką samochodową lub samochodem sanitarnym osoba chora, lub śpieszący z doraźną pomocą duchowny, lekarz, lekarz weterynarii, względnie położna — urząd celny może odstąpić od żądania zabezpieczenia celnego, jeżeli środek przewozowy wprowadzony jest przez osobę znaną urzędowi i godną zaufania. Zabezpieczenie celnego nie pobiera się również w tych przypadkach, gdy przewóz odbywa się pod konwojem celnym.

5) Na dowód dokonania przywózowej odprawy warunkowej zagranicznej drożki samochodowej lub zagranicznego samochodu ciężarowego urząd celny wydaje zaświadczenie przewidziane w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych z oznaczeniem w zaświadczeniu dnia i godziny odprawy. Strona powinna podpisać zobowiązanie na zaświadczeniu, że wywiezie środek przewozowy w okresie przewidzianym w p. 3. Zezwolenie wg p. 2 dołącza urząd celny do dokumentu odprawy celnej pozostającego w urzędzie.

6) a) Postanowienia § 2 ust. 1, § 3, § 8 ust. 4, § 25, § 26 ust. 2, § 29 oraz § 30 ust. 1 — 3, 5 — 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych mają analogiczne zastosowanie.

b) W razie przekroczenia terminu wyjazdu spowrotem zagranicę środka przewozowego, odprawionego warunkowo na podstawie niniejszego okólnika, pobiera się opłatę za każdy dzień opóźnienia w wysokości ustalonej w ust. 1 paragrafu 16 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych. Przepis ustępu 2 paragrafu 16 tego rozporządzenia nie ma w tym przypadku zastosowania.

7) Upoważnienie Dyrekcji Cel i urzędów celnych do warunkowej odprawy zagranicznych drożek samochodowych i samochodów ciężarowych ogranicza się wyłącznie do sporadycznych przypadków przywozu i nie odnosi się do regularnego przewozu przez granicę celną zagranicznymi samochodami osób i towarów, które to przewozy Ministerstwo Skarbu zastrzega własnej decyzji; wyjątki stanowią przypadki przewidziane w p. 8. Podania stron powinny być przedkładane Ministerstwu Skarbu za pośrednictwem właściwych Dyrekcyj Cel. W razie przychylniej decyzji Ministerstwo Skarbu upoważni właściwą Dyrekcję Cel do udzielenia zezwolenia. Za przewóz regularny uważa się przewóz, wykonywany regularnie między określonymi miejscowościami lub w określonych odstępach czasu.

8) Dyrekcje Cel mogą w porozumieniu z właściwymi władzami administracyjnymi (p. 11) zezwalać na pewien okres czasu na przewóz przez granicę celną towarów samochodami ciężarowymi, jeżeli przewóz jest dokonywany przez zagraniczne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe oraz zagraniczne gospodarstwa leśne i rolne wyłącznie dla własnych potrzeb i własnymi samochodami.

Podania o udzielenie takiego zezwolenia powinny zainteresowane strony składać właściwej Dyrekcji Cel. Podanie powinno zawierać:

- imię i nazwisko lub firmę, przynależność państwową i miejsce zamieszkania rozpoczynającego wykonywanie przewozów lub siedzibę przedsiębiorstwa;
- rodzaj przewożonych towarów (ogólnikowo);
- nazwy urzędów celnych i ważniejszych miejscowości, przez które mają być wykonywane przewozy;

d) ilość, typ, firmę fabryczną oraz numer rejestracyjny samochodów.

Przed udzieleniem pozwolenia Dyrekcja Cel powinna zbadać, czy istotnie chodzi o przewozy dla własnych potrzeb danego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa i czy przewozy będą dokonywane własnymi pojazdami mechanicznymi tego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa.

9) Zagraniczne środki przewozowe odprawione na zasadzie niniejszego okólnika nie mogą być używane do przewozu osób lub towarów wewnątrz polskiego obszaru celnego. Środki te nie mogą być poza tym używane do przewozu osób z polskiego obszaru celnego zagranicę. Na wyjątki od tej zasady może zezwolić urząd celny w odniesieniu do zagranicznych drożek, które mają być użyte przez mieszkańców granicznego państwa celnego spowodu niemożności wynajęcia krajowego środka przewozowego.

10) Ułatwienia przewidziane w niniejszym okólniku dla zagranicznych drożek samochodowych i samochodów ciężarowych mogą być stosowane tylko w odniesieniu do tych państw sąsiadnych, które stosują zasady wzajemności.

11) Dokonanie przez urząd celny według niniejszego okólnika odprawy warunkowej zagranicznych drożek samochodowych lub samochodów ciężarowych nie zwalnia strony od obowiązku zadośćuczynienia innym przepisom, niewchodzącym w zakres przepisów celnich.

12) Krajowe środki przewozowe, nie wyłączając drożek samochodowych i samochodów ciężarowych, wyjeżdżające zagranicę na okres przejściowy celem przewozu osób lub towarów, odprawiają urzędy celne bez względu na charakter zawodowy lub zarobkowy przewozu, stosując przepisy § 27, 28 i 38 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

13) Samochody osobowe i ciężarowe zarówno zagraniczne jak i krajowe, wjeżdżające przejściowo do polskiego obszaru celnego względnie wyjeżdżające przejściowo zagranicę w innych celach (np. do naprawy, do celów reklamowych, na wystawy i t. p.), podlegają odprawie warunkowej na ogólnych zasadach, ustalonych w prawie celnym, przepisach wykonawczych do prawa celnego i instrukcji manipulacyjnej.

14) Przepisy niniejszego okólnika nie naruszają postanowień, dotyczących ruchu środków przewozowych przez granicę celną, a ustalonych w umowach międzynarodowych, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską, oraz przepisów celnich, normujących uprawnienia drogowych urzędów celnych do odprawy celnej towarów.

15) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim i jest ważny do odwołania.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—